

če to dosežemo, bomo zadovoljni in srečni v naši domovini, ne bodo se vam želje budile po dalnjem tujem svetu; zginile bodo nerodnosti izmed Slovencev; mir in složnost bode vladala med njimi. V to pomozi Bog! Franc Kresnik.

Deželni zbor.

V seji dne 17. aprila je priporočal poslanec Kaltenegger svoj predlog glede na uravnanje glavnih cest in potov ter je v svojem govoru razkril marsikatero napako tik javnih cest, toda segel je nekoliko predaleč, v pravico bližnjih posestnikov. Kulturni odsek pa bode še o tem predlogu poročal o svojem času v deželnem zboru. Zatem je bilo rešenih nekoliko prošinj občin za višje doklade. Prav je imel dr. Reicher, ko je rekel, da so občinske doklade že doslej skorej povsod previsoke, ali kaj more vlada za to, saj se občinam naklada veliko stroškov tudi od dežele?

V seji dne 18. aprila je ces. namestnik, baron Kübeck odgovoril na interpelacijo posl. Poscha glede na zapuščino Konstancije Jax, da je z zapuščino že blizo vse v redu, toda ali je bilo za to 10 let treba? — Poslanec Jerman je na to priporočal svoj predlog o preuredbi cerkveno-stavbinske postave in pa predlog, kako se naj razdeljuje zapuščina srednjevelikih kmetij. Dobro bi bilo, ko bi se v tej reči kaj sklenilo, ali v tem dež. zboru ni za to veliko upanja. V seji dne 20. aprila je predlagal deželni odbor, dr. Wannisch, naj se 2.3 rodovinom v Bukoveih pri Ptuji, ki so, kakor znano, pogorele, dovoli 2000 gld. podpore iz deželne blagajnice. Predlog so vsprejeli brez ugovora. Istotako so vsprejeli predlog dež. odbora glede nekih javnih naprav v Gradci, račun o pokojninski zalogi za učitelje ter še naposled dovolili okr. zastopu v Oberwölzu in občini Nadole pri Rogateci pobirati višje doklade.

V seji dne 21. aprila so vsprejeli nasvet dr. Heilsberga, naj železniški odsek poroča ustmeno o predlogih glede na novo voznjino pri južni železnici ter o davku, ki ga misli vlada naložiti na blago, ki se pošlje po železnicah. Ta nasvet mu je obveljal v zboru in tako utegne v kratkem priti stvar pred dež. zbor: ali bode to kaj izdalo?

H koncu seje pa je vprašal poslanec dr. Starkel, kaj in kedaj bode ces. namestnik odgovoril na vprašanje dr. Neckermanna z dne 17. septembra 1893. V tem vprašanju se je reklo, da vlada preveč boža Slovence na Dolenjem Štajarji in to vznemirja tamošnje Nemce. To je drzno vprašanje!

Cerkvene zadeve.

Blagej ženi v spomin.

Ribnica na Pohorji, 14. aprila.

Naši zvonovi, ki so na veliko soboto in nedeljo tako radostno oznanjevali Kristusovo vstajenje, kako se jim je v kratkem glas spremenil! Med tem, ko so prej klicali svetu: Aleluja, Kristus je vstal od mrtvih, čez par dni je tužno pojó zadnjo pesem: Naj počiva v miru! Cele štiri dni se je razlegal ta glas po župniji in nazznanjal ljudem ločitev dveh važnih, daleč okoli znanih in v krogu mnogih prijateljev dragih oseb: Ane Štrajhar, veleposestnice v Hudemkôtu in pa Janeza Praznik, posestnika v obojih občinah naše župnije. Ker sta bila oba mnogim v dobrem spominu in prijaznosti, naj tudi

še dragi nam »Gospodar« spregovori ob svežih gomilah njunih par besedic, rajnima v spomin, nam pa v posnemanje in tolažbo.

Ana Ričnik, prej omožena Kuhelnik, sedaj Štrajhar, bila je rojena leta 1825, dosegla je toraj starost 68 let. Kot hči kmetskih starišev se je omožila k sosedu, kjer je s svojim prvim možem v lepem miru in zadovoljnosti živela kacic 15 let. Ali Božja previdnost ji utrga moža še v zgodnejši dobi in jo ostavi samo. Ker pri oskrbovanji več posestev niso zadostovale njene moči, omožila se je v drugič s sedanjim možem gosp. Štrajhar, s katerim je tudi celih 23 let prav zgledno živela, radostno delila z njim vesele ure, potrpežljivo nosila skrbi in trud gospodarstva in ljubezni prenašala križe in težave. Žalibog bilo je zadnjih največ, posebno še, ko je pred kacinimi osmimi leti jo napadla mučna in strašna bolezen: rak jo je začel grizti na prsih. Koliko je ona v tem prestala, ko so ga ji zdravniki izrezali, pa ne ozdravili!

Upanje po zdravju bilo ji je torej že davno pošlo, zato se je tem raje zatekala k drugemu zdravniku, kateri celi vse rane, namreč k Bogu, kolikor ji je bolezen pripuščala, hodila je rada v cerkev, prejemale pogosto sv. zakramente ter zadnje dneve le bolj v molitvi preživela. Še celo na Veliki petek ležala je v cerkev, potem pa jo kmalo napadejo takšne težave, da je na Velikonoč popoldne komaj še sprejela sv. zakramente. Lučica njenega življenja je še slabo brlela do srede, kadar je ob polu petih popoldne jo upihnil smrtni angelj in jo rešil groznega trpljenja.

Otrok telesnih ona ni imela, pa je toliko bolj skrbela za druge ter mnogo rejenčkov vzgojila. Enako je bila njena roka vedno odprta revežem in beračem, katerih nikoli ni praznih puščala od hiše. Posebno pa je svoji družini bila vedno skrbna mati, da se je vsakdo celo domač čutil v njenej hiši. Vse to so pričale in potrdile obilne solze ob njenem mrtvaškem odru! Koliko skrb pa je ona imela za gospodarstvo, da je kljub svoji boleznii vedno vsaj z besedo oskrbovala gospodinjstvo štirih posestev. Njena beseda, njen svet, njen ukaz, in vselej bilo je prav! Tako zna le on, ki se gospodarstva do dobrega priučil, z ljubeznijo oklene in stano vitno vstraja do konca. Takšna gospodinja bila je rajna, gotovo vsem v najboljši izgled!

Kako jo je vse ljubilo in spoštovalo, pričalo nam je gorko sočutje mnogih v njenej boleznii, pričal nam tudi mrtvaški oder z dragimi venci obložen in trakovi ovit. Prekrasne vence so darovali: gospa Pahernikova v Vuhredu in rodbina Ričnikova v Ribnici. Tudi naše bralno društvo ni pozabilo, da je v njenih prostorih tolikrat zborovalo; pokazalo je ji to svojo hvaležnost s krasnim vencem. Še celo njeni rejenčki niso hoteli zaostati, napravili so ji tudi ličen venec z napisom: Ne pozabljivi materi — hvaležni rejenči. Naj mirno počiva v Gospodu!

Bilo je v soboto dne 8. aprila, ko se je zbralo v hiši žalosti nenavadno obilno število pogrebcev, odličnih stanov, od blizo in tudi od daleč. Med jokom vzdignili smo z venci okrašeno krsto ter spremili jo konečno po opravljeni sv. maši na mirodvor, kjer se je v rodbinskem žerfu A. Ričnikovem ji pripravil prostor za poslednji počitek. Pri odprtem grobu govorili so č. g. župnik ganljiv govor med jokom in sočutjem ogromne množice ljudi.

Kako prazno in pusto je za Teboj, draga Ana, čuti najprej Tvoj žalosten mož in zapuščeni sorodniki in rejenči! Kako težko se sprijaznimo z mislijo, da pridne gospodinje, vrle »mamice« Kuhelnikove ni več, vsi prijatelji in znanci, tega dopovedati je moje pero preslabo. Le to naj dostavim v imenu vseh Te v bo-

lezni milujočih: Naj Ti usmiljeni Bog spremeni Tvoje bolečine v bisere, ki naj dičijo Tvoj rajski venec!

Novomašniki.

Letos bodo ti-le gg. bogoslovci v Mariboru v mašnike posvečeni in sicer iz 4. leta: Alojzij Čížek iz Pilstanja, Henrik Hraševac iz Št. Jurija na Ščavnici, Ivan Kolarič od Sv. Marijete pri Ptui, Jakob Kozar iz Negove, Matej Meznarič iz Ljutomera, Anton Postružnik iz Brežic, Anton Ravšelj iz Središča, Mart. Roškar od Sv. Benedikta v Slov. goricah, Martin Šaloven iz Velenja, Matej Trtinjek z Remšnika in Jakob Vindiš iz Leskovca; ter iz 3. leta: Ivan Goršek iz Mekin, Alojzij Kokelj iz Javorja, Jožef Meško od Velike nedelje in Matej Osenjak iz Št. Lovrenca na Dravskem polju.

Gospodarske stvari.

Pepel, gnojivo.

Novega ne povemo našim bralcem, če rečemo, da leži v pepelu veliko gnojiva, kajti naši bralci poznajo že to sami in zato tudi radi jemljejo pepel za pognojevanje, vzlasti za sadunosnike in sploh za travnike. Mi jim torej dnes ne hvalimo toliko pepela, marveč jim pokažemo, da ni vsak pepel enake vrednosti. Ravna se pa vrednost po tem, iz česa je pepel. V obče je pepel najboljši, če se ni rabil pri pranju, v lugu. Tak pepel ima veliko ogljikislenega apna in magnezije, zatem pa še 6 do 10 odstotkov kalija in 2 do 5 odstotkov fosforove kisline. Pepel iz listnatega drevja je več vreden, kakor pa iz igličastega in pepel iz mladice, iz protja več, kakor iz polen. Ako si torej more človek dobiti takega pepela za nepreveliko ceno, naj le seže po njem!

Lesni pepel se dene v zmesanec ali v kompost, pa se lahko tudi tak razsiplje, vendar se mu naj pri-meša nekaj suhe prsti! Vendar še je pa pepel, ki je bil v lugu, tudi za gnojivo, kajti ima še vso fosforovo kislino in nekoliko kalija. Pepel pa, ki je bil v rabi pri milarji, ima v sebi apna in klorove soli in torej ni za gnojivo, razven v kompostu, sicer pa tak pepel škoduje zeliščem. Malo vreden pa je pepel iz premoga, bodi ta že rjavec ali kamenik. Tudi v takem pepelu je sicer še ogljik okislinega apna, mavca, magnezije, jako malo pa kalija in fosforove kisline. Iz njega torej zelišča ne dobijo nič kaj snovij, katerih jim je treba, vendar pa še tudi tak pepel ni brez vsega na njivi, če je v tej težki, mokrotni prsti, kajti le-to zrahlja, razgreva in izsušuje. Tudi v zmesanci je tak pepel še koristen ter vsprejema redilne snovi, ki bi sicer izpuhtele, ali pa odtekle.

Kako naj si varuje kmet svoje orodje.

Poljedelsko orodje, posebno razni stroji so prav drage stvari, katerih si ne more vsak kmet omisliti. Treba je toraj, da se vestno na nje pazi, da se ne skazijo prehitro, da ne pride kmet v kratkem času ob nje. Prvo, kar mora biti, je to, da kmet svoje orodje varuje dežja, da je shranjuje pod streho. Pripeti se sicer, da včasih bolj kaže, plug ali stroj na njivi pustiti, če se ni delo dovršeno in se misli drugi dan nadaljevati. Pa brž, ko je mogoče, pride naj vsa priprava pod streho; se ve, da se mora še poprej dobro očistiti in kar je železnega, z oljem namazati. Pri spravljanju strojev je najboljše, če se stroj naloži na voz, da se ne vlačijo po

tleh in s tem poškoduje. Prevelike imenitnosti pri strojih je, da se primerne namažejo. Da leseni deli ne se-gnijo, naj se namočijo v zmes, ki obstoji iz 1kg živo-srebernega klorca in 50 do 100 litrov vode ali pa v zmes obstoječo iz 1 dela klorovega cinka in 30 delov vode. Vselej in povsod pa je treba na to paziti, da je les, ki se maže do dobrega suh. Če je les gladek, naj se namaže s toplim oljnatim lakom (firnežem) zmešan-im s kako barvo: če pa ni gladek, naj se namaže s smolo, žgano iz smrekovine ali borovine, ki se ga po-sebno močno prime.

Tudi tako zvana finska zmes je jako uspešna: vzemi 2 dela angleske rdečine, 2 dela degela (Theer) $\frac{1}{2}$ dela zdrobljenega kolofona (pegle) $\frac{2}{3}$ drobnega vitri-jola in 10 delov vode z $1\frac{1}{2}$ deli ržene moke.

Tudi železo se da ovarovati škodljivega kisleca, ki je v zraku. Posebno uspešno je mazanje železa s tekočo zemeljsko smolo (asfalt), ker zabrani, da železa nja ne razjeda. Tudi svinčena rudečica (menig) z lakom je po-rabna za mazanje.

Če se pa je železa že rja prijel, mora se otre-ti z zmesjo, ki se napravi iz 15g višnjevega kalija, 15g mastnega mila in iz 30g krede, zmes, ki je podobna navadnemu testu.

Sejmovi. Dne 28. aprila pri Sv. Antonu v Slov. goricah. Dne 1. maja pri Sv. Barbari v Halozah, pri Sv. Treh kraljih v Slov. goricah, na Hajdinji, v Lipnici, na Ljubnem, v Mariboru, v Trbovljah, v Velenji na Muti in v Vržeji. Dne 2. maja v Celji in v Radgoni. Dne 3. maja pri Sv. Križi na Murskem polju, na Ptujski gori, na Ptui in v Selnici na Dravi. Dne 4. maja pri Sv. Trojici v Slov. goricah, pri Sv. Juriji na južni železnici, v Gorenjem Gradu, v Stradnu, v Slov. Bistrici, v Svi-čini in v Vidmu.

Dopisi.

S Ptuja. (Slovstvo.) »Poročilo pripravljalnega odbora o l. slov. katoliškem shodu, kateri se je vršil 1892. leta v Ljubljani«. To je naslov prst debeli knjigi, ki je nedavno na svetlo prišla v katoliški tiskarni v Ljubljani. Nam, ki nismo imeli sreče udeležiti se vele-častnega tega shoda, niti smo mogli vse zasledovati, kar se je o tem poročalo po časopisih, je »Poročilo« vrlo dobro došlo. Pa tudi njim, ki so bili v Ljubljani, gotovo ne bo odveč. Zato ga priporočamo najtopleje. Dobi se v »kat. Bukvarni« v Ljubljani po 50 kr. Pri-poročamo ga zlasti svetni in duhovni gospodi, ki se hoče iz neskaljenega vira poučiti o »Missia-Mahničeve« stranke težnjah in nazorih. — Še nekaj! Gosp. J. Armič, fotograf v Ljubljani, je priredil slike slovenskih pesnikov in učenjakov od najstarejše dobe do danesnjega dne v treh skupinah. Ali delo, da-si od leposlovnega »Ljublj. Zvona« pohvaljeno, je površno in polovičarsko, da ga ne morem nikomur priporočati. Cena vsem trem sku-pinam je 3 gld. 30 kr. Mene so stale s poštnino vred 3 gld. 86 kr., a rad bi jih dal za 2 gld., če bi mi jih kdo dal.

Iz Cvena pri Ljutomeru. (Gasilstvo.) V našem okraji se je preteklo leto pri gasilstvu začelo prav živahno gibanje. Ustanovilo se je namreč v tem letu pet gasilnih društev in sicer na Cvenu, pri Sv. Križi, v Lukavcih, v Ključarovcih in v Pristavi. Prvi povod temu je dala slavna posojilnica Ljutomerska, ki je od-ložila prvemu društvu 225 gld., drugemu 175 in slede-čim po 150 gld. podpore. Vsa čast in hvala temu iz-glednemu zavodu, osobito pa njegovemu načelniku g.